

Bedřich Čermák

Nar. 1944 v Dolních Chabrech

Dětství a dospívání má spojené se severními Čechami. V roce 1963 absolvoval obor propagační výtvarník na Střední odborné škole výtvarné v Praze – na „Hollarce“. První výstavu obrazů mu v šedesátých letech v Litvínově uspořádal kulturní publicista Mirek Kovářík. Ve druhé polovině šedesátých let se Bedřich Čermák intenzivně věnoval tvorbě. Byl přijat na FAMU, ale v souvislosti s událostmi v roce 1968 tam nenastoupil. Během dalších let vystřídal několik míst pobytu a řadu zaměstnání.

V letech 1991–1996 absolvoval studium arteterapie na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a poté studium speciální pedagogiky na Univerzitě J. A. Komenského. V období 1996–2020 pracoval jako arteterapeut a psychoterapeut s lidmi závislými na návykových látkách v Českých Budějovicích a Českém Krumlově. Jeho hlavním pracovištěm byla Psychiatrická léčebna Červený Dvůr. Vedle svých pestrých profesí se vždy věnoval výtvarné činnosti – zejména malbě a koláži. Své obrazy prezentoval na výstavách v Litvínově, Praze, Kolíně, Českých Budějovicích, Táboře a Českém Krumlově.

Výstava **Voyager** je sestavena z obrazů, které se poněkud vymykají dosavadní tvorbě Bedřicha Čermáka. Realizace obrazů vychází z doprovodných projekcí k autorským textům a hudbě prezentovaných v osmdesátých a devadesátých letech na tehdejší Malé scéně DK ROH v Českých Budějovicích. Bedřich Čermák hovoří o „pseudoakvarelech“, kdy fixem maloval na diapozitivní film. Po necelých padesáti letech se tedy k těmto abstrakcím vrací. Pomocí digitalizace, tisku a přetváření akrylovými nebo olejovými barvami vznikly cykly závěsných obrazů, které již nejsou závislé na projektoru a fyzické obsluze.

Účinným prvkem vystavených obrazů je výtvarná náhoda, která přispívá k rozvoji různých forem fantazijních procesů. Volné asociace nad barevnými i černobílými plochami mají ve výtvarném umění dlouhou tradici. Připomenout lze Leonarda da Vinci, který zmiňuje hru s asociacemi při pohledu na skvrny na zdech jako prostředek pro podporu tvořivosti. V terapeutickém kontextu jsou volné asociace východiskem pro práci s nevědomými obsahy, které zpravidla mají podobu obrazů, „nevědomí k nám hovoří v obrazech“ (M. Naumburgová).

Vystavené obrazy B. Čermáka tedy mohou být podnětem k asociační hře, která se může stát obohacující metaforickou cestou k objevu „nových území“, která neoddělitelně souvisejí i s našimi osobními, mnohdy neuvědomovanými vrstvami paměti.